

על כבוד וכיבודים, האפילו מעט על הקרב האמיתי. אך גם להם, בחשבון סופי, יש חשיבות.

במשך כל תקופת המשאומתן הקואליציוני הצליח לוי, באמצעות יועצו האישי אבנר סרוסי, להשניא עליו את צמרת התנועה בגלל הצהרותיו, מעשיו ובעיקר בגלל סדרת הרלפות מגמתית, שמייחסים אותה ללישכתו של שר הבינוי והשיכון.

ההסכם הקואליציוני החדש לא הקל על שמיר. מתוך תשעה תיקים נותרו לתנועה רק שישה ועליהם התחרו לא פחות מעשרה מועמדים.

הרבה ממורמים יש בחרות, והם מנהלים קרבות קטנים. אלה מכינים את הקרקע למילחמה הגדולה, של שרון נגד שמיר

לשרון, אך כווראי שהם יעשו כל מאמץ לחבל במחנהו של שמיר ובמזדהים איתו. לוי הוא יושב ראש הוועידה המתמדת, שגם לה יש חלק במישחק המרכזי הבא. גם כאן אין זה פועל לטובת שמיר.

בבחירות אלה יקבעו פני המרכז הבא. לא פחות חשוב: ייקבעו בהן התפקידים הביצועיים והאירגוניים בתנועה. מי שיהיה בעל רוב במרכז, או יתקרב לרוב, יצליח אף להביא להשתלטות אנשיו על בניין המזדה עצמו.

אריק מול פרס!

עוד לפני הבחירות הצפויות יתבקש מילוא להיפרד מתפקידו כיושב ראש אגף ההסברה, בטענה שהוא לא יוכל למלא ברוימונית שני תפקידים. סביב תפקיד זה כבר מתרכז המאבק בין שמיר ושרון. הוועידה הצפויה אמורה לבחור כיושב ראש התנועה והנהגולה. כיום

כלי אחד שלא נכלל בשישיה הנבחרת חש עצמו מקופח, רואה בשמיר ובמחנהו אויב, חולם על נקמה ובודק דרכים להתחר עם היריב.

לשמיר לא היה מעולם מחנה אישי מוגדר. המחנה שלו היה מורכב, בעצם, מאנשיהם של דקל ורוני מילוא.

בישיבת המרכז האחרונה, לפני שבוע, שהתכנסה כדי לאשר את ההסכם הקואליציוני ואת מועמדי חרות לממשלת האחרות הלאומית, פרצה טינתם של רבים כאולם למילוא ולדקל, שניהם ח"כים בשמיר התחייב למנותם כסגני שרים — דקל כסגנו של רבין במישרד הביטחון, ומילוא כסגנו שלו במישרד החוץ. בינתיים עוכב עניין מינויי הסגנים. שמיר, בניגוד לבנין, התגלה כפוליטיקאי לא מוצלח ביותר, והפקיר את הוירה הפנימית למילוא ולדקל. שלמען כיסאם שלהם, גרמו לריכוזו האש נגד שמיר עצמו.

ערב מילחמת לבנון התקיימו בסניפי חרות ברחבי הארץ בחירות לקראת הוועידה, שהיתה אמורה להתכנס

תיק יוסף בורג, בישיבת ההשבעה של הממשלה החדשה, שנערכה בשבוע שעבר בכנסת. שרון הפך לסכנה הגדולה ביותר לממשלת האחדות הלאומית.

האיום מעל ראש הממשלה, שימעון פרס, סגנו יצחק נבון, והשר ללא-

יריבו של שמיר מימים ימימה מתכוונים להוציא נגדו חומר חמור על עברו. אחרי שנה של שתיקה מאונס, הם מתכוונים לספר עליו, כדי להבהיר, את כל האמת. הרמזים הם מכיוון אנשי לוי בתל-אביב.

אם יתמנה דקל כסגן שר הביטחון, מכינים יריבו חומר על דרך תפקידו בתחום ההתנהלות עור כשהיה סגן שר החקלאות.

יריבו של לוי ישלפו סיפורי אלה לילה לילה על הנעשה במישרד הבינוי והשיכון וכלי שכתו המבוצרת. בקיצור, הכל ילחמו בכל. ושלא כפי שהיה נהוג עד עתה בתנועה, כל המילחמות יתנהלו בפומבי.

שרון ממתין בצד. במצבו הנוכחי אין לו כל סיבה שכעולם לקחת חלק בקרבות הקטנים. לכן הוא נשט את אירודו בחצי הדרך, ולכן הוא לא ייצא מעורר כדי למנוע משמיר למנות את סגני-השרים שבהם הוא רוצה.

שרון יודע שמייד אחרי-כן יתחיל הקרב אמיתי שלו, ועתה הוא מתרכז בהכנתו. כאיש צבא מיומן, אילו השכיל שמיר בשבועות האחרונים לפייס את יריבו, יתכן שהיה עוצר לזמן מה את התהליך הבלתי-נמנע. משנהג בדרך שונה, סלל את הדרך לפני שרון לגבור עליו בתוך זמן קצר ביותר.

לנצח. חוקת התנועה פועלת לטובת דורשי קיום הוועידה. מסיבה זו החליט שמיר שלא להותיר את השטח רק לאנשי שרון. הוא פנה לידידו ארנס, שהוא שר ללא-תיק, וביקש ממנו שיתרכז עתה כטיפול בשיקום התנועה. ארנס לקח עימו להחרו במצודת-זאב את ראשי לישכתו במישרד הביטחון, אילנה בינשטוק, והוא פתח בגיוס חברים חדשים לחרות, כמישקל-נגד להציח אתו בשטח של שרון.

לוי מורע היום לספק שחל במחנה שלו, ובעיקר במעוז שלו, תכלת לבן — תומכי חרות בהסתדרות. הוא ינסה להציל את מה שהוא יכול באמצעות המנגנון האירגוני המשומן שלו במצודה.

עד לקיום הבחירות וכינוס הוועידה, שתיבחר מרכז חדש, עומד להיות שמח בתנועה, שעד לפני שנה לא העזה לערער על רכר היושב-ראש.

בימים הקרובים יתמקד בניסיון אנשי-שמיר להביא להדחת ארידור מתפקידו כיו"ר המזכירות, ובניסיון של כל מתנגדי שמיר למנוע את מינויים של דקל ומילוא כסגני-שרים. ברוימונית תיפול הצעה חדשה מעל לגג המצודה. היא קשורה לדרך שבה נוהל הצד הפיננסי של חרות, וגילויים מאחורי הקלעים על הקרן פושטת הרגל, קרן תל-חי (ראה מדור תשקיף).

ממלא את התפקידים מנחם בנין, למרות שזוהי שנה אין כל קשר בינו ובין התנועה. שרון מעוניין בהפרדה בין שני התפקידים כדי להבטיח לעצמו שאם אי-אפשר יהיה לסלק את שמיר בסיבוב הראשון, הרי שלפחות אפשר יהיה לכבוש עמדה נוספת בשדה הקרב.

מייד אחרי הרכבת המרכז החדש יוכל שרון, כך הוא סבור, להיות בעל הרוב הממשי בו. הוא בונה את הנחתו על התחושה שחברי התנועה תומכים בו או ביריבים אחרים שלו, שאותם הוא מחסל בשיטתיות בעצם ימים אלה.

השבוע הסבירו אנשיו של שרון, שההסכם הקואליציוני החדש משחק לידיו. בחודש אוקטובר 1986 אמורה להתבצע הרוטציה. על-פי ההסכם נאמר, שאם נבצר משמיר או משימעון פרס, מכל סיבה שהיא, למלא את תפקידם, תיקבע מיפלט את נציגה, שימלא את מקומו ותפקידו, בהסכמת הצד השני.

אמר השבוע אחד מיועציו המסוני וורים של שרון: "אין ספק שאחרי הוועידה שמיר יימחק. אריק יתייצב בראש, או הוא יוכל לאלץ את פרס לקבל אותו ולממש את הרוטציה או לצאת לבחירות. לאריק אין ספק שהוא ינצח, והוא גם בטוח שפרס ידע זאת." מלבד שרון לא מעוניין איש בקיום וועידה, אך אי-אפשר לדחות אותה

הברית החדשה אריאל שרון מחיך. לצידו של יורם ארי' דור, בתום ישיבת מרכז חרות שאישרה את ההסכם הקואליציוני. שרון הפסיד באותו ערב, הפסד טאקטי.